

ULUSLARARASI
HRANT
DINK
ÖDÜLÜ
ՄԻՋԱԳՂԱՅԻՆ
ՀՈՒՆԴ
ՏԻՍԲ
ՄԻՋԱՆԱԿ
INTERNATIONAL
HRANT
DINK
AWARD

2012

Gelin önce
birbirimizi anlayalım...

Gelin önce
birbirimizin acılarına
saygı gösterelim...

Gelin önce
birbirimizi yaşatalım.

HRANT DINK

Come, let us first
understand each other...

Come, let us first
respect each other's pain...

Come, let us first
let one another live...

HRANT DINK

**ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ
INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD**

2012

İSTANBUL

ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ, 2009 YILINDAN İTİBAREN HRANT DINK'İN DOĞUM GÜNÜ OLAN 15 EYLÜL'DE HRANT DINK VAKFI TARAFINDAN VERİLİYOR.

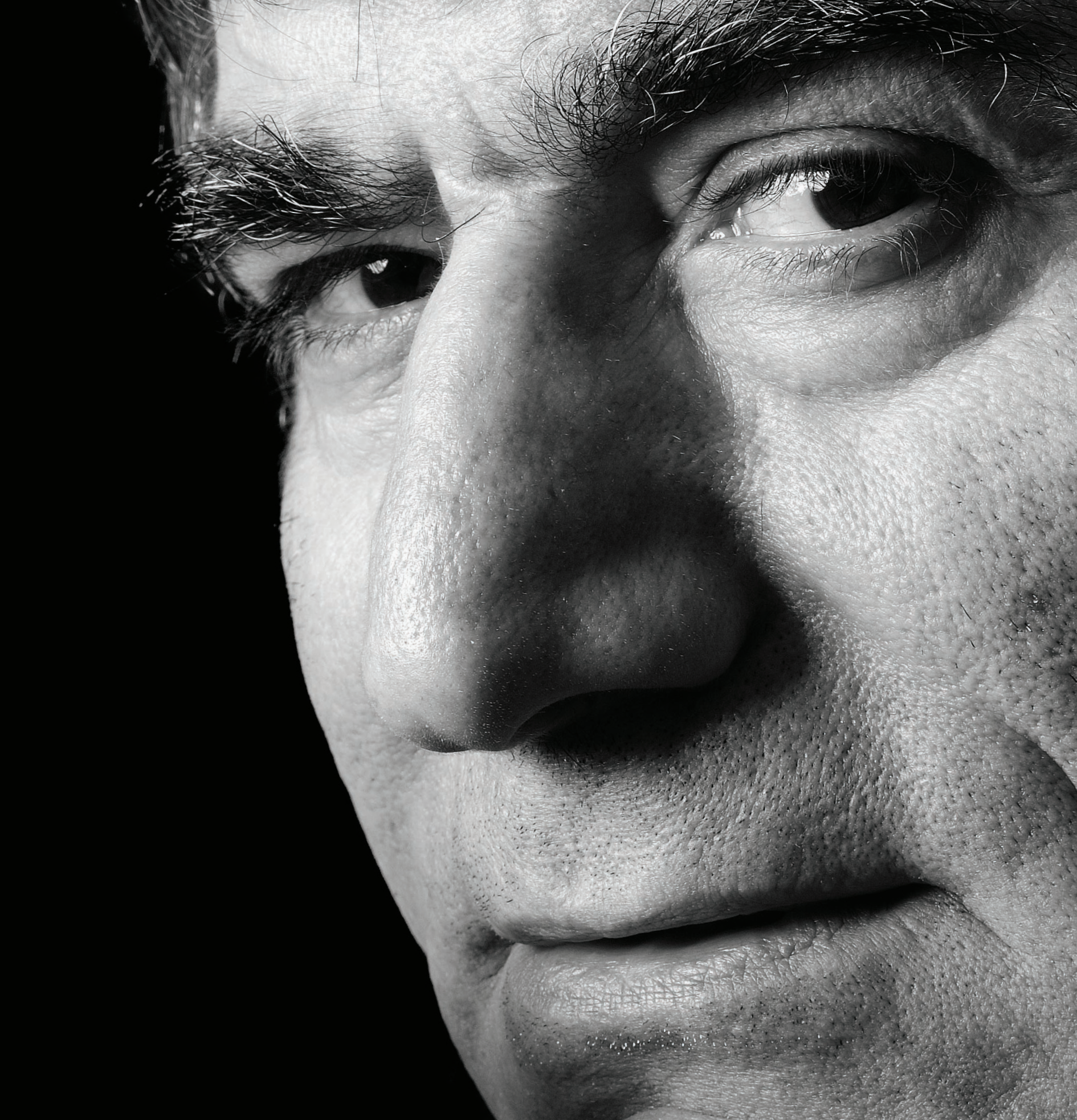
ÖDÜL, AYRIMCILIKTAN, IRKÇILIKTAN, ŞİDDETEN ARINMIŞ, DAHA ÖZGÜR VE ADİL BİR DÜNYA İÇİN ÇALIŞAN, BU İDEALLER UĞRUNA BİREYSEL RİSK ALAN, EZBER BOZAN, BARIŞIN DİLİNİ KULLANAN, BUNLARI YAPARKEN, İNSANLARA MÜCADELEYE DEVAM ETME YOLUNDA İLHAM VE UMUT VEREN KİŞİ, KURUM VEYA GRUPLARA VERİLİYOR.

HRANT DINK VAKFI, ÖDÜLLE, BU YÖNDE ÇABA GÖSTERENLERE, SESLERİNİN DUYULDUĞUNU, YAPTIKLARININ GÖRÜLDÜĞÜNÜ VE YALNIZ OLMADIKLARINI HATIRLATMAK, ONLARA MANEN DESTEK OLMAK, TÜM İNSANLARI İDEALLERİ UĞRUNA MÜCADELEYE TEŞVİK ETMEK İSTİYOR.

THE INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD IS PRESENTED ANNUALLY SINCE 2009 BY THE HRANT DINK FOUNDATION ON HRANT DINK'S BIRTHDAY, SEPTEMBER 15TH.

THE AWARD IS PRESENTED TO INDIVIDUALS, ORGANIZATIONS OR GROUPS THAT WORK FOR A WORLD FREE OF DISCRIMINATION, RACISM, AND VIOLENCE, TAKE PERSONAL RISKS FOR THEIR IDEALS, USE THE LANGUAGE OF PEACE AND BY DOING SO, INSPIRE AND ENCOURAGE OTHERS.

WITH THIS AWARD, THE FOUNDATION AIMS TO REMIND TO ALL THOSE WHO STRUGGLE FOR THESE IDEALS THAT THEIR VOICES ARE HEARD, THEIR WORKS ARE VISIBLE AND THAT THEY ARE NOT ALONE, AND ALSO TO ENCOURAGE EVERYONE TO FIGHT FOR THEIR IDEALS.

HRANT DİNK, 15 Eylül 1954'te Malatya'da doğdu. Ailesi 1961'de İstanbul'a göç etti. İki erkek kardeşi ile birlikte Gedikpaşa'daki Ermeni Protestan Kilisesi'nin yetimhanesine yerleştirildi. İlkokulu İncirdibi Ermeni Protestan İlkokulu'nda okudu, yazları ise okulun Tuzla'daki kampında geçirdi. Ortaokulu Kumkapı'daki Bezciyan, liseyi ise Üsküdar'daki Surp Haç Tıbrebank okulunda yatılı olarak okudu. Yetimhanede birlikte büyüdüğü Ermeni Varto aşiretinden Rakel Yağbasan ile evlendi, üç çocuğu oldu.

İstanbul Üniversitesi'nde zooloji ve felsefe eğitimi aldı. Eşiyle birlikte, kendileri gibi Anadolu'dan gelen kimsesiz ve yoksul çocukların yetiştiği Tuzla Ermeni Çocuk Kampı'nı yönetti. 1936 Beyannamesi gerekçesiyle, 1984'te mahkeme kararıyla kampa devlet tarafından el kondu. Bu dönemde, siyasal görüşleri nedeniyle üç kez gözaltına alındı ve tutuklandı.

90'lı yıllarda, İstanbul'da yayımlanan günlük Ermenice **Marmara** gazetesinde yazdı. 1996'da haftalık **Agos** gazetesini kurdu. **Agos**, Cumhuriyet döneminde Türkçe-Ermenice yayımlanan ilk gazete oldu. Gazetenin ana hedefleri, Türkiye Ermeni toplumunun anadilini bilmeyen kesimi ile dayanışmak, Türkiye Ermenilerinin sorunlarını dile getirerek geniş kamuoyunun desteğini almak ve Ermeni kültür ve tarihini Türkiye toplumu ile paylaşmaktı. Sol, muhalif kimliği ile dikkat çeken **Agos**, Türkiye Ermeni toplumunun kapalı yapısını eleştirdi, alternatif toplumsal projeler önerdi.

Hrant Dink, **Yeni Binyıl** ve **Birgün** gazetelerinde köşe yazıları yazdı. Türkiye ile Ermenistan arasında komşuluk ilişkilerinin gelişmesini, sınırın açılmasını, Türkiye'nin demokratikleşme sürecinin desteklenmesini ve 1915'te yaşananların iki halkın onurunu gözeten, empatik bir üslupla konuşulmasını savundu.

2004 yılında yazdığı bir yazı üzerine, sert üsluplu bir Genelkurmay bildirisine konu oldu, hakkında "Türklüğe hakaret" davaları açıldı, aksi yönde verilen bilirkişi raporuna rağmen 6 ay hapis cezası aldı ve basındaki kampanyalarla hedef haline getirildi.

19 Ocak 2007'de gazetesinin önünde ensesinden kurşunlanarak öldürüldü.

Cinayet davası, halen, Türkiye'deki adalet arayışının sembolü olarak sürmektedir.

HRANT DINK was born on September 15th, 1954 in Malatya and his family moved to Istanbul in 1961. He was placed in the orphanage of Gedikpaşa Armenian Protestant Church with his two brothers. He attended İncirdibi Armenian School, Bezciyan and Surp Haç Tıbrebank High School in Üsküdar and spent summers in the Tuzla Children's Camp. Later, he married to Rakel Yağbasan from the Armenian Varto Village, south eastern Turkey, with whom he grew up at the orphanage, and they had three children.

He studied zoology and philosophy at Istanbul University. He became the manager of the Tuzla Children's Camp that supported hundreds of children in need or without families from Anatolia as himself. Due to the minority foundation laws based on 1936 Property Declarations, the Camp was seized by the state in 1984. He was taken under custody three times and imprisoned during this period due to his political views.

In 90's, he wrote articles in the daily Armenian newspaper, **Marmara** published in Istanbul. In 1996, he established **Agos**, the first weekly Turkish-Armenian newspaper in the history of the Turkish Republic. The main goals of **Agos** were, to get in touch with the Armenians in Turkey who don't speak Armenian, to voice the institutionalized problems of Armenians in Turkey and to get support from public, and to share the Armenian culture and history with the rest of the society in Turkey. **Agos** with its left wing and opponent tendency, criticized the closed structure of the Armenian community, and proposed new social projects.

Hrant Dink also wrote columns in Turkish dailies, **Yeni Binyıl** and **Birgün**. He defended the establishment of relations and the opening of the border between Turkey and Armenia, supported the democratization process of Turkey and the facilitation of a mutual, considerate, and empathetic dialogue about 1915 for both nations.

In 2004, based on an article he wrote, he became the subject of a harsh edict by the General Staff, he was sued with the accusations of "insulting Turkishness", he was convicted to 6 months of imprisonment regardless of the opposing expert opinion and he became the target of negative mass media propaganda.

Hrant Dink was assassinated on January 19th, 2007 in front of his newspaper building. The ongoing murder trial is considered to be the search for justice in Turkey.

HRANT DİNK VAKFI,

2007 YILINDA YAŞANAN BÜYÜK ACIDAN SONRA,
BENZER ACILARIN YENİDEN YAŞANMAMASI,
HRANT DİNK'İN DAHA ADİL VE ÖZGÜR BİR
DÜNYAYA YÖNELİK HAYALLERİNİ, DİLİNİ VE
YÜREĞİNİ YAŞATMAK AMACIYLA KURULDU.
ETNİK, DİNİ, KÜLTÜREL VE CİNSEL TÜM
FARKLILIKLARIYLA HERKES İÇİN DEMOKRASİ
VE İNSAN HAKLARI TALEBİ, VAKFIN TEMEL
İLKESİDİR.

VAKIF, İFADE ÖZGÜRLÜĞÜNÜN OLABİLDİĞİNE
KULLANILDIĞI, TÜM FARKLILIKLARIN TEŞVİK
EDİLİP YAŞANDIĞI, YAŞATILDIĞI VE ÇOĞALTILDIĞI
BİR DÜZEN ARZULAR. TOPRAĞIN DEĞİL,
ÜZERİNDE YAŞAYANLARIN DEĞERİNİN BİLİNDİĞİ,
GEÇMİŞE VE GÜNÜMÜZE BAKIŞIMIZDA VİCDANIN
AĞIR BASTIĞI BİR TÜRKİYE VE DÜNYA İÇİN
ÇALIŞIR. HRANT DİNK VAKFI OLARAK '**UĞRUNA
YAŞANASI DAVAMIZ**', DİYALOG, BARIŞ VE EMPATİ
KÜLTÜRÜNÜN HÂKİM OLDUĞU BİR GELECEKTİR.

HRANT DINK FOUNDATION

WAS ESTABLISHED IN 2007 AFTER THE PAINFUL
EVENT ON JANUARY 19TH, IN ORDER TO AVOID
SIMILAR PAINS AND TO CONTINUE HRANT DINK'S
LEGACY, HIS LANGUAGE AND HEART AND HIS
DREAM OF A WORLD THAT IS MORE FREE AND
JUST. DEMOCRACY AND HUMAN RIGHTS FOR
EVERYONE REGARDLESS OF THEIR ETHNIC,
RELIGIOUS OR CULTURAL ORIGIN OR GENDER IS
THE FOUNDATION'S MAIN PRINCIPLE.

THE FOUNDATION AIMS FOR A CONVENTION
WHERE FREEDOM OF EXPRESSION IS LIMITLESS
AND ALL DIFFERENCES ARE ALLOWED, LIVED,
APPRECIATED AND MULTIPLIED. IT WORKS
FOR A TURKEY AND A WORLD, WHERE NOT THE
LAND ITSELF BUT THE LIFE ON IT IS VALUED,
AND CONSCIENCE OUTWEIGHS IN THE WAY WE
LOOK AT TODAY AND THE PAST. AS THE HRANT
DINK FOUNDATION '**OUR CAUSE WORTH LIVING**'
IS SUCH A FUTURE WHERE A CULTURE OF
DIALOGUE, PEACE AND EMPATHY PREVAILS.

2012 ULUSLARARASI HRANT DİNK ÖDÜLÜ JÜRİSİ
2012 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD JURY

AHMET ALTAN

TIMOTHY GARTON ASH

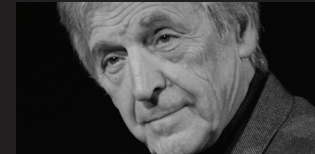
EMMA BONINO

LYDIA CACHO

RAKEL DİNK

COSTA GAVRAS

NİLÜFER GÖLE

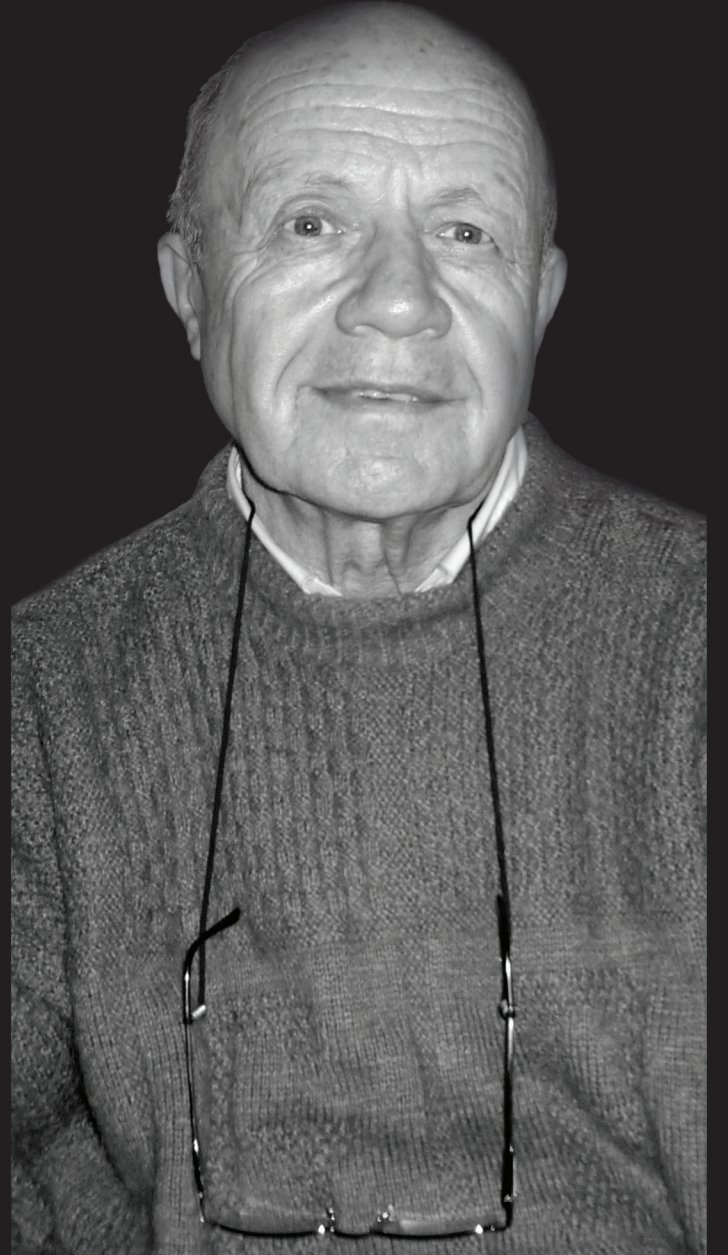
ALEXANDER İSKANDARYAN

ETYEN MAHÇUPYAN

2012 ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ SAHİBİ
2012 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD WINNER

İSMAİL BEŞİKÇİ

İSMAİL BEŞİKÇİ, 1939'da Çorum'da, Türk ve Sünni-Hanefi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 1962'de Mülkiye'den mezun oldu. Askerliğini Bitlis'te yaptı. Şemdinli ve Yüksekova'da Kürt halkının yaşantısını yakından tanıma imkânı buldu.

Askerliğin ardından kısa bir süre Tunceli'de memurluk yaptı. 1965'te Alikan aşiretinin toplumsal yapısı üzerine doktora çalışmasına başladı. Saha araştırması için toplam 7 ay aşiret çadırında yaşadı.

1967'de Türkiye İşçi Partisi'nin düzenlediği, Doğu Mitingleri adıyla bilinen açık hava toplantılarına katıldı ve gözlemlerini 'Doğu'da Şeylik, Ağalık' başlığıyla yayımladı. O günün Türkiye koşulları için cesaret isteyen, özgür ve güçlü analizler yaptı...

"İstedığınız kadar Türk-Kürt diye bir şey yoktur, bu vatan toprağı üzerinde oturan herkes Türk'tür deyin, belirli bir sosyolojik gerçeğı gizleyemezsiniz. İsteddiğiniz kadar Kürtçe diye bir dil olmadığını, Türkçe, Farsça, Arapça'nın karışımı olduğunu iddia edin, sosyolojik bir gerçeğı değiştiremezsiniz... Gerçekleri gizlemek, uzun vadede bizi daima yanlış ve memleketin hayrına olmayan sonuçlara götürür..." diyordu.

1968'de, Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde, Marksist propaganda ve bölgesellik yaptığı gerekçesiyle üniversiteyle ilişkisi kesildi. 1969'da Türkiye sosyal bilimler tarihi için çok önemli eserlerden biri olan "Doğu Anadolu'nun Düzeni" kitabını yayımladı.

12 Mart 1971 darbesinden hemen sonra tutuklandı ve Diyarbakır Askeri Cezaevi'ne gönderildi. Sekiz kez cezaevine girip çıktı ve yaşamının toplam 17 yılı cezaevinde geçti. 1999'da yapılan yasal düzenleme sonucu tahliye oldu.

Kürt sorunu üzerine toplam 36 kitap yayımladı, 32'si Türkiye sınırları içinde çeşitli yasaklarla karşılaştı.

Henüz Kürt kelimesi gündelik hayatta kullanılmazken, Kürt halkının varlığı bile kabul edilmezken, statükonun ağır baskılarına rağmen hakikati dile getirebildi; doğru bildiği yolda riski göze aldı.

Kürt sorununun toplumsal ve siyasi niteliğini anladığı günden beri, çözüm için kafa yoruyor. İşkence ve kötü muameleye maruz kalmasına, yaşamının uzunca bir bölümünü tehdit altında geçirmesine rağmen sözünü sakınmıyor, çalışmaktan vazgeçmiyor. Toplumun sorunlarıyla yüzleşmesi için araştırmalar yapıyor, kitaplar yazıyor, mücadele ediyor ve dönüştürüyor.

ISMAIL BESIKCI was born in 1939, in Çorum to Turkish, Sunni-Hanafi parents. He graduated from the Faculty of Political Science at Ankara University in 1962. He performed his military service in Bitlis. In Şemdinli and Yüksekova he had the chance to closely observe the life of the Kurdish people. He worked as a civil servant in Tunceli for a short period of time. In 1965, he started his PhD studies on the social structure of the Alikan Tribe. During the field study, he lived with the nomadic Kurdish tribe for 7 months.

In 1967, he took part in "The Eastern Meetings" -the open air meetings organized by the Workers Party of Turkey- and published his observations under the title, "The Institution of the Sheikh and the Agha (Landowner) in the East of Turkey", offering independent and powerful analyses, that required a lot of courage to voice regarding the conditions in Turkey at the time. He addressed the status quo: "You may state as many times as you wish that there is no distinction to be made between Turkish and Kurdish, and assert that everyone living on this country's land is Turkish; still you will never manage to conceal a clear and certain sociological fact. Claim as many times as you like that Kurdish does not exist as a proper language, and that it is a mixture of Turkish, Arabic and Persian; still you will not change a sociological fact... Covering up such facts, in the long run, will always lead to damaging and disadvantageous consequences for our country."

In 1968, at Erzurum Atatürk University, he was accused with Marxist propaganda and regionalism; his ties with the university were severed. In 1969, he published "The Order of Eastern Anatolia: Social-Economic and Ethnic Foundations", one of the most significant works in the history of social sciences in Turkey. He was arrested soon after the 12 March 1971 military coup d'état and was sent to the Diyarbakır Military Prison. He has been imprisoned eight times in all, and in total has spent 17 years of his life behind bars. He was released following the legal restructuring of 1999. He has published 36 books on the Kurdish issue, 32 of which have faced various bans in Turkey.

Despite facing oppression and persecution from the status quo, he became the voice of truth and took great risk for what he believed was right at a time when the word "Kurdish" could not be pronounced in daily life, and even the existence of the Kurdish people was denied.

Since the day he understood the social and political character of the Kurdish issue, he has been tirelessly seeking a solution. He has been subjected to torture, threats and maltreatment, however he refuses to be silenced, and continues his work. So that society can confront its problems, he carries out his research, he writes books, he sustains the struggle, and he continues to transform.

2012 ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ SAHİBİ
2012 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD WINNER

INTERNATIONAL
MEMORIAL SOCIETY

ULUSLARARASI "MEMORIAL" TOPLULUĞU, 1989'da Tiflis'te, ölüme yol açan bir polis baskınına verilen tepkiler içinden doğdu.

1991'de insan hakları çalışmaları üzerine kurumsallaştı. Tarih araştırmaları ve eğitimi üzerine yoğunlaştı. Devlet terörü hakkında sistematik kanıt toplama çalışmalarına başladı. Sovyet hükümetinin örtbas etmeye çalıştığı suçları ortaya çıkarmaya yöneldi. Pek çok şehirde belge ve hatıraları topladı, sözlü ifadeleri yazıya geçirdi, kamp ve sürgün alanlarına keşif gezileri düzenledi. Onbinlerce insan, ellerindeki dökümanları onlara ulaştırdı. Böylece baskı dönemine ilişkin devasa bir arşiv oluştu. Topluluk, geçmişteki trajik olayları unutmanın kişinin kendi hafızasını terk etmesi olduğuna inanıyor. "Hafızasını kaybetmiş bir toplum herhangi bir demagoga boyun eğer; ve böyle bir toplumdaki insanlar devlet makinesinin basit parçalarından başka bir şey değildir" diyor.

50'den fazla "Hafıza Kitabı" ve idam edilen kurbanların listelerini yayımladı. Dönemle ilgili tüm belgeler ve basılı materyaller Moskova'daki kütüphanelerinde toplandı. Mahkûmlar tarafından yapılan, kamplardaki yaşamın izlerini taşıyan yüzlerce sanat eseri müzelerinde sergilendi.

Faaliyetlerine pek çok eski-Sovyet ülkesinde ciddi tehdit ve tehlike altında devam ediyorlar. Dağlık-Karabağ'la başladıkları bilgilendirme çalışmalarına, Azerbaycan, Ermenistan, Gürcistan, Moldova, Tacikistan, Rusya ve Çeçenistan'la devam ettiler.

Çeçen otoriteleri tarafından sıkça baskına uğrayan Çeçenistan'daki ofislerinde, ülkedeki cinayetleri ve kaçırılma olaylarını araştıran ödüllü aktivistleri Natalya Estemirova 2009'da kaçırıldı ve ölü bulundu. Çalışanlarının hayatlarını tehlikeye atmamak için bir süreliğine ülkedeki faaliyetlerini askıya almak zorunda kaldılar.

Toplumun sadece geçmişteki değil hâlâ devam eden insan hakları ihlalleriyle de yüzleşmesini sağlıyorlar. Silahlı çatışma noktalarındaki insan hakları ihlallerine dikkat çekiyor, kamuoyunu bilgilendiriyorlar. Göçmen ve mülteci hakları için çalışıyor, göçmen bürolarının devletin değil mültecilerin haklarını savunur hale gelmesi için mücadele ediyorlar. "Tarihimiz, devletin tarihi değil insanların tarihidir ve genellikle insan haklarının ihlali tarihidir. Bu yüzden, tarih üzerine çalıştığımız zaman insan haklarını öğreniyoruz. Böylece, günümüzde daha az insan hakları ihlali olacaktır..." diyorlar. Topluluk, idealleri uğruna mücadele edenlere cesaret veriyor ve insan haklarını savunurken risk alıyor. Tarihe olan bakış açıları hepimize ilham veriyor.

The **INTERNATIONAL "MEMORIAL" SOCIETY** was born in 1989 in Tbilisi, amidst protests to a police raid that led to deaths.

In 1991, it became institutionalized to work on human rights issues, and focus on historical research and education. Work began to systematically collect evidence of state terrorism. The aim was to reveal crimes the Soviet government had committed and concealed. Documents and memoirs were collected in many cities, oral testimonies were transcribed, and reconnaissance missions were carried out to gulags. Tens of thousands of people provided them with the documents they possessed. A substantial archive on the era of repression was formed. They believe that "forgetting tragic events of the past is tantamount to abandoning your own memory", adding that "a society without memory will submit to any demagogue; and in such a society people are mere cogs in the state machine."

More than 50 "Books of Memory" and lists of executed victims have been published. All the documents and printed material related to the era of repression has been brought together at their library in Moscow. Hundreds of artworks created by prisoners, bearing the traces of life at the camps have been exhibited at their museum.

They continue their work at many former-Soviet states, under genuine danger and threats. They inaugurated an information movement that began with Nagorno-Karabagh and has continued in Azerbaijan, Armenia, Georgia, Moldova, Tajikistan, Russia and Chechnya.

Their office in Chechnya has been frequently raided by government officials. In 2009, Natalya Estemirova, an award-winning human rights activist, who was investigating the murder and abduction cases in the country, was herself abducted and later found murdered. The Society was forced to temporarily suspend its activities in the country in order not to risk the lives of their colleagues.

They appeal to society at large to confront not only past human rights violations but also ongoing infringements. They draw attention to human rights violations that take place at zones of armed conflict and provide information to the public. They work for the rights of immigrants, refugees and asylum-seekers, and aim to transform migration services so that they protect not the interest of the state, but the rights of refugees. They proclaim that, "Our history is not the history of the state, but the history of the people, and often also a history of human rights abuses. Thus, when we work with history, we learn about human rights. And this will make it possible to reduce human rights abuses today..." The Society stands in solidarity with those who are struggling for their ideals, and takes risk in order to defend human rights. Their outlook on history is an inspiration for us all.

2012 ULUSLARARASI HRANT DİNK ÖDÜLÜ KOMİTESİ
2012 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD COMMITTEE

Ali Bayramoğlu
ÖDÜL KOMİTESİ BAŞKANI
CHAIRMAN - AWARD COMMITTEE

Özlem Dalkıran

Delal Dink

Ayşe Kadioğlu

Çiğdem Mater

Manoug Pamokdjian

Zeynep Taşkın

Nora Mildanoğlu
KOORDİNATÖR
COORDINATOR

www.hrantdinkodulu.org
www.hrantdinkaward.org

TEŞEKKÜR EDERİZ
WITH SPECIAL THANKS TO

İstanbul
Büyükşehir Belediyesi

İKSV

KONSEPT / TASARIM
CONCEPT / DESIGN

Bülent Erkmn, BEK

ÖDÜL HEYKELCİĞİ TASARIMI
AWARD STATUE DESIGN

Erdağ Aksel

Tan Mavitan

ÖDÜL MÜZİĞİ
AWARD MUSIC

Arto Tunçboyacıyan

MÜLTİVİZYON
MULTIVISION

Ümit Kıvanç

SİMULTANE TERCÜME
SIMULTANEOUS TRANSLATION

Lexicon Conference

Interpreters

TEKNİK DESTEK/EKİPMAN
TECHNICAL SUPPORT/EQUIPMENT

İLTEK

WEB / MULTIMEDIA

Sinaps İletişim

GÖRÜNTÜ KAYIT / CANLI YAYIN
DIGITAL RECORDING / ONLINE
BROADCASTING

Yaratıcı Filmler

DIŞ MEKAN / İÇ MEKAN
DİJİTAL BASKI
OUTDOOR / INDOOR
DIGITAL PRINT

Coşar Kulaksız, DİFO Lab

BASKI
PRINTING

MAS Matbaa

Hamidiye Mah. Soğuksu Cad.
No: 3 Kağıthane İstanbul
(0212) 294 1000

HALKLA İLİŞKİLER
PUBLIC RELATIONS
A&B İletişim A.Ş.

PRODÜKSİYON
PRODUCTION

Mahir Yıldız

Serkan Kan

Turan Tayar

Utku Kara

Erdal Altun

İzlem Oktay

HRANT DİNK ORATORYOSU
HRANT DINK ORATORIO

Müzik / Music: Majak Toşikyan

Söz / Lyrics: Bercuhi Berberyan

Şef / Maestro: Hagop Mamigonyan

Senfonik ve pop orkestra eşliğinde
Lusavoriç Korosu'nun katılımıyla

Symphonic and pop orchestra with
participation of Lusavoriç Choir

Solistler / Solists: Petro, Aylin Ateş,
Kevork Tavityan

Mert Fırat
Mahir Günşiray

Manoug Pamokdjian
İstanbul Politikalar Merkezi

Global Dialogue

Heinrich Böll Stiftung Derneği

Nazım Hikmet Richard Dikbaşı

VE TÜM
GÖNÜLLÜLERİMİZE...

AND ALL OUR
VOLUNTEERS...

ULUSLARARASI
HRANT
DİNK
ÖDÜLÜ
ՄԻՋԱԳՈՎԱՅԻՆ
ՀՈՒՆԴ
ՏԻՄԲ
ՄԻՋԱՆԱԿ
INTERNATIONAL
HRANT
DINK
AWARD

2012